

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei, Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 19 Iunie st. v.

„Îți dă banii și apoi te scuipă în față!”

— așa diceam noi în ajunul alegerilor.

Acum, după alegeri nu mai dicem
nimic, dar' fac învingătorii ceea-ce noi
diceam, că vor face.

„Naționalitățile, — ni se dice în numărul
dela 29 Iunie al ziarului „Nemzet”, — n'au
făcut în timpul mișcării electorale nici o manife-
stațiune și n'au obținut nici un succes stricăcios
pentru desvoltarea mai departe a statului maghiar.
Din contră atât mișcarea, cât și rezultatul a dat
de gol nisece iviri, care pentru politica de stat
maghiară pot să fie privite drept nisece progrese
mari, hotărâte, drept înlăturare a unor anumite
greutăți și pedeci și ne înfățișează roadele săn-
toase, pe care politica guvernului Tisza le-a creat
prin o conducere plină de încredere în
sine și prin credința în stabilitate.

„Să ne aducem numai aminte, ce fel era
statul major al naționalităților, în fața căruia ne
afiam în dietele de mai nainte, dela Miletici până
la Babeș și dela Gull până la Polit! Acum
acestia au fost scoși din legislația ungară, ul-
traistii și cei-ce stau în opozițiune aspră față cu
bazele politice noastre au scăzut foarte la număr,
ba — îndrăsnim afirmarea — că până chiar și
la acestia se observa oare-care deprimare și mo-
derățiune. Am vădută-o aceasta atât în cea din
urmă dietă, cât și în cursul mișcării electorale
acum trecute.

„Dacă există și acum un Traian Doda,
care face să fie ales și cu ocaziunea aceasta is-
bucnesce cu acuzările lui contra chivernisirii ma-
ghiare și agitează pe Români lui contra statului
ungar, aceasta nu are pentru dînsul decât natura
unei întreprinderi comode. Nu e nici mare oste-
neală, nici mare virtute să câștigi un mandat de
cinci ani stând inactiv acasă și rostind un dis-
curs sărac în idei și plin de pasiuni naționale.
Regretăm, că acuzările opozițiunii maghiare în
ceea-ce privește corupțiunea și zidirea palatului
pentru parlament au putut să fie traduse de
Doda pe românește și anume astfel, că toate
aceste din bani românești se fac; această acu-
sare e însă tot atât de lipsită de temei ca afir-
marea, că prin învătarea limbii maghiare (ceea-ce
el consideră drept o violență) poporul român e
asuprit. Dar' că și Doda se teme, că va scăpa
și poporul lui de sub conducerea lui, aceasta o
dovedește fapta, că în mai multe rînduri și prea
mult îi roagă pe alegătorii săi, ca numai de popi
și de dascăli să asculte, numai atunci să se adune,
când acestia îi cheamă, altfel să stea acasă și să
lucreze. E bine că-i îndeamnă pe conaționali
sei să lucreze, dar' deși agitează bătărănește
contra națiunii maghiare și (reflectând la im-

păratul) contra constituțiunii maghiare, acum
cuvintele lui n'au decât gravitatea și efectul,
pentru care nici chiar din punct de vedere cri-
minal n'avem să le luăm în serios, precum ar
merita.

„Mai simpatice ca acest monolog de agonie
sînt glasurile și mai adevărate sînt enunțări-
nile, pe care le-am auzit din partea Sașilor. Chiar
și numai în sine fapta, că s'a ivit o îndoeală,
dacă trei dintre membrii partidului național să-
sesc, care au fost îmbrățișați de opozițiunea
moderată, se mai țin ori nu de tabăra ultraistilor
sași, chiar și numai singură această faptă e im-
bucurătoare: dacă până acum Zay și soții sei nu
au desmîntit anume, precum am cerut, această
presupunere, ci se bucură în tăcere de apărarea,
de care organul partidului Apponyi-ist a grăbit
să-i împărtășească, — aceasta dovedește, că cel
puțin se sfîșesc. Mai important e însă, că elemen-
tele moderate și chibzuite ale Sașilor s'au in-
dreptat din mai multe părți cu hotărîre contra
ultraistilor sași.”

A scăpat dar' statul maghiar și de
Sași, ear' cât pentru Români n'a mai rămas
decât un biet de general, care se sbuciumă
înzadar. A scăpat și de Germanii din Un-
garia, și de Slovaci, și de Sârbi, ba chiar
și de Croații, care au ajuns la un mare
grad de impotență.

De toți a scăpat statul maghiar: nu
mai e nimeni, care susține statul ungar
poliglot.

Cum a scăpat însă?

Aceasta ni-o spune un alt ziar oficios
din Budapesta.

„Adevărații învingători ai campaniei, — ni se
dice în „Pester Lloyd”, — sînt naționa-
listii de toate direcțiunile: Români n'au putut
să trimită în dietă decât pe zeșul lor „general”:
oamenii ca Babeș și Truția n'au mai găsit răsuneț
la conaționali lor demoralizați.”

Demoralizați.

Acesta e cuvîntul, care dă nota ade-
vărată a situațiunii: învingătorii sînt, care
îl aruncă în fața celor ce 'i-au ajutat să
învîgă.

Și ei au toată dreptatea: demoralizați
e Ungaria întreagă, până chiar și Români
sînt nisece cete de oameni demoralizați.

Pre când unii dintre dînșii jertfesc și
se expun, își pun în joc averea, liniștea
și chiar libertatea personală, ca să susțină
causa comună, alții se trag într'un colț ca
nisece lași ori se pun ca nisece mișei pentru
o simbrie meschină în serviciul celor pu-

ternici și propagă printre frații lor spiritul
de slugărnice, de fățarnică supunere și de
nemernică venalitate.

Oameni lași, slugarnici și venali sînt
pretutindenea, nu însă pretutindenea ei
sînt tratați ca în societatea noastră, care
nu scie să facă deosebire între canalie și
om cum se cade. Oameni altfel onorabili
și vrednici de toată stima nu se rușinează
a merge alături cu ei dea lungul uliții,
nici a-i primi la casele lor, nici a-i pune
alături cu alții la masa lor: demoralizați
nu sînt numai aceia, cu spriginul cărora
se fălesc învingătorii; demoralizată e în-
treaga societate română, dacă nu mai face
deosebire între mișei și oameni cu virtute,
nu răspătesce nici jertfa, nici trădarea.

Și totuși mulțimea cea mare sînt oa-
meni cum se cade, bine inspirați, gata de
a se expune și de a jertfi pentru cauza
comună. Pe când însă acestia sînt risipiți,
mișei formează o ligă, se susțin unul pe altul
și sar unul pentru toți și toți pentru unul.

Liga mișeilor e ceea-ce îi dă învinge-
torului dreptul de a dice, că „conaționali
d-lor Babeș și Truția sînt demoralizați.”

Căci demoralizare e și deprimarea, și
deprimător afară din seamă e sentimentul,
de care sîntem cuprinși cu toții, când
vedem, cum în societatea noastră mișei
merg alături cu oamenii de treabă, ba
au adese-ori chiar pamenii înaintea lor.

Maghiarii însă n'au să se bucure de
această demoralizare, care e generală.

E fără îndoială adevărat, că, vedînd
demoralizarea, la care sîntem ajunși, și
deprimarea, de care e cuprinsă întreaga
societate, și aceia dintre noi, care până
acum au jertfit și s'au expus pentru cauza
națională, vor fi mai cu minte, mai re-
servați, mai „moderați”, precum dice
„Nemzet”. Opozițiunea, pe care gu-
vernul o va întimpina de aici înainte la
Români, are să fie domoală, înțeleaptă,
mai mult ori mai puțin platonice.

Sîntem învinși noi prin noi înșine
și nu ne rămîne decât să suportăm soar-
tea, pe care o merităm, renunțînd la ori-
și-ce importanță în viața publică a pa-
triei noastre, precum au renunțat și cei-
lalți concetățeni nemaghiari ai noștri.

Aceasta însă nu va să dică nici de-
cum, că nu mai există Români în țerile
coroanei ungare, nici că ei au renunțat
odată pentru totdeauna la pozițiunea ce
li se cuvine în viața publică.

Antisemiții au ales vre-o 12 deputați.
Dacă am voi noi Români să facem tot
precum au făcut antisemiții, am alege și
noi chiar și o sută de deputați. Nu voim
însă să luptăm așa, cum au luptat anti-
semiții.

Acesta e înțelesul reservei, al „mo-
derățiunii” noastre.

„Nemzet” subliniază cuvintele „cre-
dința în stabilitate”: credința aceasta
e punctul de plecare al politice naționale
maghiare. Și în adevăr, dacă această cre-
dință nu e deșeartă, dacă actuala stare
de lucruri va pute să se mențină, politica
urmată de Maghiari e explicabilă și lucru-
rile vor merge pentru noi din rîu în mai rîu.

Dacă însă, — ceea-ce de asemenea este
cu puțință, — situațiunea s'ar schimba,
„demoralizarea”, cu care se fălesc „Pe-
ster Lloyd”, are să fie nenorocirea Un-
gariei și în deosebi a poporului maghiar.

Căci de aceeași „demoralizare”,
de care a profitat cabinetul Tisza spre a
ne anihila pe noi, vor profita și alții: noi,
care am resistat față cu banii „Ungurilor”,
vom rezista și față cu tentativele de co-
rupțiunile făcute de alții; lași însă lași,
mișei mișei, venalii venali rămîn, și aceia,
care au tradat cauza română, cea sîrbă,
cea slovacă, ori cea germană, vor trada și
causa patriei comune.

„Demoralizarea”, cu care se fălesc în-
vingătorii de astăzi, are să fie perirea lor
de mîne, când alții vor amenința mai
aspru, vor promite mai mult și vor da
mai din plin banii, fie bani nemțesci, fie
mărci germane, fie ruble rusești.

Noi nu-i vom primi; îi vor primi
însă aceia, care au fost accesibili pentru
banii „ungurești”.

Asta se o scie Maghiarii: cu lași, cu
mișei și cu venali, cu oameni „demora-
lizați” nu se face nici o treabă bună.

Nu facem noi, care am fost învinși;
nu vor face nici învingătorii.

Foița „Tribunei”.

Posacul bun de inimă.

Comedie în 3 acte

de Carlo Goldoni.

Tradus de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu.

Actul II.

(Urmare.)

Scena VI.

Grigore, Pande și Costică la ușă.

Pandele. — Nu, nu; trebuie să mă aștepti aci.
Mă întorc îndată, vei prîndi cu mine.

Grigore. — Am de scris. Trebuie să las să vină
îngrijitorul meu, care este la depărtare de o
postă de aci.

Pandele. — Du-te în odaia mea, scrie; trimite
scrisoarea prin Petrace. Da, Petrace o va
duce el însuși. Petrace este un tinăr cum se
cade, cu minte, credincios; câte odată îl ocă-
resc, dar' îl iubesc.

Grigore. — Aide, pentru-că o ceri neapărat
așa; voiu scrie în odaia d-tale.

Pandele. — Și aceasta s'a făcut.

Grigore. — Da, ne-am înțeles.

Pandele. — (Luându-l de mână.) Pe cuvîntul
de onoare?

Grigore. — (Luându-i mîna.) Pe cuvîntul de
onoare!

Pandele. — Scumpul meu nepot!... (Pleacă.)
(Costică la ultimul cuvînt arată bucurie.)

Scena VII.

Costică și Grigore.

Grigore. — (În sine.) Intr'adevăr tot ce 'mi-s'a
întîmplat îmi pare un vis. Eu să mă însor, eu,
care nici nu mă gândim!

Costică. — (Cu mare bucurie.) Ah! scumpul
meu prietin, eu nu știu cum să-ți arăt recu-
noscința mea!

Grigore. — Pentru-ce?

Costică. — N'am auzit eu ceea-ce a dîs unchiul
meu? Mă iubesc, mă compătinesce, el se duce
acum la notarul seu; 'ți-a dat cuvîntul de onoare.
Ved foarte bine, cât ai făcut pentru mine. Eu
sînt omul cel mai fericit de pe lume!

Grigore. — Nu te măgul într'atîta, prietene
dragă. Între ducile lucruri, pe care 'ți-le în-
chipuesci, nu e nimic adevărat.

Costică. — Dar', cum?

Grigore. — Eu sper prea bine, că cu timpul
îți pot fi folositor pre lungă el, și voiu avé de
aci înainte de asemenea un drept mai mare
spre a mă interesa în favoarea d-tale, dar'
până acum...

Costică. — (Cu căldură.) Pentru-ce așa dar'
'ți-a dat el cuvîntul seu de onoare?

Grigore. — O să 'ți-o spun îndată... El
îmi face onoarea de a-mi da pe soția d-tale
de soție.

Costică. — (Cu bucurie.) Pe sora mea! Și
d-ta o iai?

Grigore. — Da, dacă-ți face plăcere.

Costică. — D-ta mă copleșești de veselie; ear'
în ce privește zestrea îți este cunoscută de
present starea mea.

Grigore. — Asupra acestui lucru vom vorbi.
Costică. — Frățioare dragă, lasă-mă să te îm-
brățișez din toată inima.

Grigore. — Mă măgulesc, că unchiul d-tale
în această ocaziune...

Costică. — Eată o legătură, căreia îi voiu
datora toată fericirea mea. Eu aveam cea
mai mare trebuință. Am fost la avocatul
meu și nu 'lam găsit.

Scena VIII.

Margareta și cei dîși.

Costică. — (Vedînd pe nevastă-sa.) Ah! Mar-
gareta...

Margareta. — (Cătră Costică.) Eu te aștep-
tam cu nerăbdare. 'Ți-am auzit glasul...

Costică. — Eată aci, draga mea, domnul Gri-
gore; 'ți-l present ca pe cumnatul meu, și ca
pe logodnicul Angelinei.

Margareta. — (Cu bucurie.) Da?

Grigore. — (Cătră Margareta.) Eu voiu fi
foarte fericit, doamnă, dacă fericirea mea va
pute să merite aprobarea d-voastre.

Margareta. — (Cătră Grigore.) Domnule, eu
sînt foarte veselă. Iau parte din toată inima

la bucuria d-voastre. (La o parte.) Ce 'mi-a
vorbit așa dar' de reaua stare a bărbatului
meu?

Costică. — (Cătră Grigore.) Soră-mea o scie?
Grigore. — Cred că nu.

Margareta. — (În sine.) Așa dar' nu Costică
a făcut această căsătorie?

Costică. — Voiesci ca să-i spun să vină?
Grigore. — Nu; ar trebui prevenită; s'ar pute
să mai existe vre-o pedecă.

Costică. — Ce pedecă?

Grigore. — A aprobării sale.

Costică. — Nu te teme de nimic; eu cunosc
pe Angelina: și apoi starea ta, meritul
tău... Lasă numai pe mine; voiu vorbi eu
cu sora-mea.

Grigore. — Nu, scumpe prietene; te rog, să
nu stricăm lucrul; să lăsăm toate pe domnul
Pandele.

Costică. — Cum voiesci.

Margareta. — (În sine.) Nu înțeleg nimic.

Grigore. — Eu trec în odaia unchiului tău, să
scriu; el 'mi-a dat voie; ba chiar 'mi-a po-
runcit aspru, să-l aștept acolo. Fără multă
varbă. O să ne vedem cât mai curînd.
(Intră în odaia lui Pandele.)

Scena IX.

Costică și Margareta.

Margareta. — Pe cât ved, nu tu măști pe
sora-ta.

O voce croată. „Tagblatt“ din Agram, organul partidului opozițional unit, în fruntea căruia se află comiții Drascovici, Ielacici, Kulmer, Marko Bombelles, Episcopul Strossmayer și alți fruntași ai Croației, reproducând cele șise în coloanele „Tribunei“ despre cabinetul Ristici, adaugă următoarele observațiuni:

„De interes e pentru toate cercurile slave o manifestațiune simpatică pentru ministerul Ristici, care e conținută în diarul român „Tribuna“, organul principal pentru Românii din Ungaria și Transilvania. Această manifestațiune nu e remarcabilă numai pentru că face a se recunoaște, că eminentul bărbat de stat sârb, care ear' a luat acuma frâul guvernului din Belgrad în mâinile sale, posedă simpatie mare și în mijlocul Românilor, ci în special și din cauza, că dă dovada de oare-care solidaritate și comunitate de interese între Slavi și Români, care e de o importanță politică și care merită de aceea grija și favorizația cea mai sinceră din ambele părți. Între slavismul de sud și românism există foarte multe puncte comune de contact. Ambii au trecut prin școala acelorași suferințe și ambii au a purta contra acelorași pericole un război de apărare foarte greu. Solidaritatea între Slavii de sud și Români e în același timp cel mai bun scut contra *suspiciunilor infame*, care reprezintă lupta pentru existența națională ca un rezultat al *agitațiilor rusești sau panslaviste*. Scopurile pentru care Slavii de sud, precum și Românii vreau să lupte, nu pot în adevăr să fie *nici rusești, nici panslaviste*. Ambele rase nu voesc alta decât de a aduce la cale tocmai starea aceea, care nu mai pune în pericol existența lor națională. Din punctul acesta de vedere, ceea-ce organul român scrie asupra lui Ristici, e simptomul interesant al unei grupări nouă, care succesiv se prepară, și care poate deveni mai cu seamă pentru dezvoltarea relațiunilor publice de pe teritoriul țerilor coroanei sf. Stefan de un efect foarte puternic.“

Din Bănat.

De lângă Begheiu, în Iunie 1887.

Alegerile pentru dieta Maghiarilor din Buda-pesta nici nu s'au încheiat încă, și remunerațiunile au și început a se ivi în deosebite forme și măsuri.

În cercul Cocota-Vinga d. e., unde cu ne-spuse terorizări și corupțiuni, cu violență și maltatrarea Șvabilor opoziționali, până ați tot guvernamental, contra Românilor, s'a ales un anumit Králitz, contra opoziționalului pater nemțesc Scheidt; este un proprietar mare de pământ cu numele Francisc Féger, Șvab în cel mai genuin înțeles al cuvântului, cu foarte puțină carte, însă cu atât mai mult noroc. Pe acesta, la propunerea guvernului recunosător, Maiestatea Sa 'l-a făcut nemeș cu predicatul: de *Merczyfalva és Temes-Zsádný* pentru — meritele sale.

Asemenea, neremunerați n'au rămas preoții români din Jadani și Vinga, însă din partea așa numitului episcop al lor dela Arad — pentru-că au fost pasivisti la alegerea din acel cerc în cel mai strâns înțeles al cuvântului. Ambii acești preoți, scim din arhivul episcopiei, au să îndure cea mai furioasă goană absolută, numai pentru-că sunt preoți luminați, Români exemplari

și oameni de omenie. Scim, că nu facem cu aceste șiruri nici un folos acelor vrednici d-ni preoți, însă ca cronicari n'aveam în cătrău, căci ce-i prea mult e prea mult, mai ales dacă vedem, că pe guvernamentalul preot din Remetea și pe dascălul din Beregsău, cele mai problematice ființe și ca Români, și ca funcționari ai bisericeii și școalei și ca oameni, episcopul din Arad îi cruță și nu cutează nici a se atinge de ei.

În vederea acestei stări a lucrurilor în acest ținut al dieceei ne cuprind fiori cugetând la consecuențele, ce negreșit trebuie să urmeze; mai ales în ale moralității publice, când deja am ajuns acolo, ca un deputat sinodal să salute pe episcopul în limba maghiară, în prezența numărului public numai românesc.

Însă nu poate fi altcum. Toată minciuna, violența, ilegalitatea și despotica faptă se răsună crâncen în capul făptuitorului până în a șepteia spiță. Și ne va durea, dacă în cele din urmă, istoria va eternisa, că un episcop a fost sguđuitorul constituțiunii bisericeii sale, al moralității turmei sale și al progresului poporului și încă în timpul de cea mai grea ispită.

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Dela Oravița, 25 Iunie 1887.

În corespondența ultimă 'mi-am exprimat temerea, că mulți Români din cercul electoral al Oraviței vor participa la alegeri. Și credeți, că m'am înșelat? Nu! Duminecă, înaintea alegerii, tot votantul, care a vrut, a primit câte un floren și beutură dela juđi. Tot în aceea și antistia comunală umbla din casă în casă cu porunca, ca tot omul să se ducă, dacă vrea să fie bine, la Oravița și să voteze.

Seduși de bani, beuturi și amenințări Luni, în ziua alegerii, plecaseră cu turma la urnă. Prin comune aflai pe unele locuri numai preotul, învățătorul și câțiva oameni mai tari de ânger. Așa p. e. în comuna Calina rămăsese acasă din cei cu drept electoral numai învățătorul român; preotul se dusesse. Treaba lui, cum s'o fi reîntors dela alegere!

Din Giurgiova, care altcum aparține cercului Bocșei, toți s'au dus cu excepțiunea preotului și a învățătorului. Din Secaș, comună cu 150 votanți, s'au dus numai douăzeci. Asemenea din Cărnecea, vestitul Tievaniu-mare, mic etc. Ba, din Tievaniul-mare luară parte părintele Pascu și docenții precum și protop. gr.-cat. al Oraviței etc., cărora le ȳicem cu I. Christos: „Iartă-le Doamne, căci nu știu ce fac!“

Cu altă ocaziune ne vom pronunța încă și asupra altor cauze, ce produc astfel de efecte, constatând numai, că participarea Românilor la alegeri, acolo, unde pasivitatea e decretată, e mai mult ca o crimă națională, o considerăm de un act mai dureros al fraților noștri, ca căderea dlui Babeș de aici dela Sasca. T. . .

Cronică.

Maiestatea Sa Monarchul se va duce, după-cum e informat „Koložsvár“, la 23 Septembrie, după manevrele cele mari, la Cluj și va petrece acolo una, eventual două zile.

Dl Cornel Pop Păcuraru reîncepându-și cu ȳina de astăzi lucrarea ca redactor respon-

sabil al „Tribunei“, dl Aurel Popa, care a binevoit a-l suplini în timpul, cât a trebuit să absenteze, se retrage din redacțiunea noastră, reîntorcându-se la Blaj.

O rectificare. În numărul 134 al foi noastre s'a strecurat prin o omisiune tipografică o eroare într-o notiță a „Croniceii“. Două persoane, marele proprietar Francisc Féger și vice-comitele Ioan Lónyay au fost, după „Buda-pesti Közlöny“ (Nr. 144), distinși: cel dintâiu prin conferirea nobilității cu predicatul „*merczyfalvai és temes-zsádný*“, al doilea prin conferirea crucei mici a stlui Stefan. Rămânând partea din mijlocul notiții în dulapul culegătorului, respective în peana corectorului s'a prezentat cetitorilor dl Féger ca fiind împărțit cu crucea mică a stlui Stefan, ceea-ce prin aceasta se rectifică.

Furnituri pentru armată. Intendanta corpului 12 de armată din Sibiu ne trimite un aviso, din care extragem următoarele: Pentru asigurarea furnisării de fân, pae și lemne de foc pentru intervalul 1 Septembrie 1887 până la 31 August 1888, apoi pentru două stațiuni ovės pe intervalul 1 Septembrie 1887 până la 31 Decembrie 1888 se va ține pertractarea ofertelor scrise precum urmează:

În 20 Iulie 1887 în localul intendanței corpului de armată 12 în Sibiu pentru Cisnădie și Mediaș.

În 21 Iulie la magazinul de aprovizionare din Alba-Iulia pentru Alba-Iulia, Sebeșul-săsesc, Orăștie, Abrud și Zlatna.

În 22 Iulie la magazinul de aprovizionare din Brașov pentru Brașov, Odorheiu și mai multe localități din giurul Brașovului. Condițiunile de arândare apoi cantitatea articolelor de furnisat se pot afla la institutele militare de aprovizionare din Sibiu, Alba-Iulia, Brașov și Cluj.

Comisiunea comună pentru asigurarea aprovizionării trupelor armatei comune și a honveđilor va ține următoarele pertractări pentru asigurarea furnisării de fân, pae și lemne de foc trebuincioase trupelor de mai sus în intervalul dela 1 Septembrie 1887 până la 31 August 1888:

În 14 Iulie 1887 pentru stațiunile Sibiu, Făgăraș, Oșorheiu și Bistrița la intendanta corpului de armată 12 în Sibiu.

În 15 Iulie la magazinul de improvizare din Alba-Iulia pentru Alba-Iulia, Cluj și Ibașfalău.

În 18 Iulie la magazinul de aprovizionare din Brașov pentru stațiunea Brașov.

Cantitatea și felul articolelor de furnisat se pot afla dela oficiile politice, camerele comerciale și industriale, precum și dela comandelile militare. Condițiunile de exarândare se pot vedea la institutele de aprovizionare din Sibiu, Cluj, Brașov și Alba-Iulia, care încât privește honveđimea la comandelile semibrigădelor, respective batalioanelor de honveđi din stațiunile amintite.

Adunarea generală a comitatului Sibiuului s'a ținut ieri, în absența comitelui suprem contele Andreiu Bethlen, sub presidența vice-comitelui Thalmann. Intre agendele adunării a fost și alegerea de solgăbirău pentru cercul Mercurii. Candidați la acest post au fost substitutul solgăbirăesc de până acum din Mercuria Albert Dörr și solgăbirăul onorar Mihaiu Conrad de Sonnenstein. Albert Dörr fu apoi ales cu aclamațiune de solgăbirău în Mercuria.

Sedria orfanală a comitatului Sibiu dispune, ca oficiile solgăbirăesci și comunale să intervină, ca toate averile minorilor ce consistă din clădiri să se asigureze la institutul de asigurare „Transilvania“ timp de șase ani consecutivi, fiindcă după ofertul institutului numit anul al 6-lea se asigură gratuit. Numai la cas, că minorii devin maioreni înainte de a expira 6, resp. 5 ani, acela nu se obligă a se face asigurarea pe 6 ani, ci numai din an în an.

Un nou izvor de venit pentru ocărmuire s'a aflat în aceea, că așa numita arândă pentru traficele de tutun, adică taxa de licență a traficantilor, după-cum scriu ȳiarele din Buda-pesta, s'a urcat la suma întreită și împărțată a celei de până acum. Debitorii de tutun, care mai nainte au plătit d. e. 100 fl. arândă, vor plăti pe viitor 400 fl. Prin această măsură guvernul își mărește venitul din monopolul tutunului, dar' îngreunează în mod simțit pe traficantii, care în mare parte sunt deja rău situați.

Alegerea de deputat în Năsăud. Cetim într'un ȳiar din România:

„La alegerea de deputat din districtul Năsăudului a eșit prin „aclamațiune“ un om de ai lui Tisza. Cine 'l-a aclamat n'au fost însă locuitorii districtului, Românii, ci câțiva Unguri, Jidovi și Sași. Fostii grănițeri au observat cu sfințenie programa de abținere. După alegere s'au dat trei banchete: unul pentru desculți (nemeșii unguresci), unul pentru burghezi (Sași) și altul pentru „elită“ (Jidovi și câțiva funcționari). Măncarea și beutura n'a ispitit pe nici un Român.“

După scirile, pe care le avem noi din Năsăud, cele comunicate de ȳiarul de peste munți sunt adevărate până la un punct oare-care. Președinte al comisiunii de alegere era adevădat profesorul gimnasial Maxim Popp, despre care șciam, că până acum se scria Maxim Popu. Dl Maxim Popp a dus cu sine la masa de alegere pe alți doi consăteni ai sei pe d-nii: Ioan Lupoie și directorul dela școala normală Jarda. Mai târziu fiind lipsă încă de un bărbat de încredere a sosit la masă și profesorul Dr. Ioan Mălaiu.

Supărător a fost să-l veđi și auzi pe un preot român și profesor proclamând ca deputat pe un Ovreu și adaugând la sfirșit un: „Să trăească!“ Rămâne în grija Românilor din fostul al II. reg. român de graniță să se pronunțe asupra acestui fapt.

Epilog la alegerile dietale. Din Kaposvár se scrie ȳiarului „Bud. Tagb.“: Comitetul central al comitatului Somogy a examinat listele de votare ale cercului Kaposvár și a constatat, că Alexandru Körmeny a avut față cu ministrul de comerț Széchenyi o majoritate necontestabilă de 28 voturi. Ministrului de interne 'i-s'a înaintat raport și introducerea cercetării disciplinare s'a urgentat. Așa s'a ales ministrul Széchenyi și așa se vor fi ales încă mulți reprezentanți ai „națiunii“, numai cât că falsificarea nu se poate constata pretutindenea ca la Kaposvár.

Partid poporal creștin. Contrar celor anunțate de mai multe foi, că antisemiții nu vor forma în dieta cea nouă un partid deosebit, ci se vor alătura uneia sau altuia din celelalte partide maghiare, deputatul V. Istöczki declară în „O. E.“, că scirile aceste sunt cu totul nefundate, de ce vreme celelalte partide existente perhoresează antisemitismul. Antisemiții se vor constitui pe toamnă ca partid deosebit cu numele „Partid poporal“ sau „partid poporal creștin“.

Producțiune declamatorică musicală în Cluj. Ni se scrie din Cluj: La 28 l. c. tinerimea română ce studiază la școalele medii din loc a ținut o „ședință solemnă“, în casina inteligentei rom. din Cluj, la care a participat și inteligența noastră din loc. Multe aplause și multă laudă au primit din partea publicului bravii tineri diletanți, și nu fără merit. Programa bine aleasă, a fost compusă din următoarele puncte: 1. „Cuvânt de deschidere“ rostit de presid. Victor Anceanu, stud. de cl. VIII. 2. „Când steluța“, cuartet, intonat de corul vocal. 3. „Sentinela română“, poezie de V. Alexandri, declamată de Clemente Barbu, stud. de cl. VIII. 4. „Doi ochi“, poezia și melodia de G. Ventură, cântată de d-șoara Maria Lăpușteanu. 5. „Copila orfană“, novelă, cetită de autorul

Costică. — (Incurcat.) O mărță unchiul-meu. Margareta. — 'ȳi-a vorbit unchiul teu? 'ȳi-a cerut învoirea ta?

Costică. — Învoirea mea? (Cam supărat.) N'ai vėđut pe Grigore? Nu 'mi-a spus-o el? Aceasta nu vrea să ȳică o cerere a înviorii mele?

Margareta. — (Cam aspru.) Da, dar' aceasta este o afabilitate din partea domnului Grigore; unchiul tēu nu 'ȳi-a spus nimic?

Costică. — (Incurcat.) Vrea să ȳică, că...

Margareta. — Vrea să ȳică, că el nu te socotese întru nimic.

Costică. — (Inferbentat.) Tu le iai toate în înțeles rău: este ceva îngrozitor; ești de nesuferit.

Margareta. — Eu de nesuferit? (Cam mahnită.) Mē găsesci dar de nesuferit! (Cu multă frăgețime.) Ah! bărbate dragă, este pentru prima oară că 'ȳi-a eșit din gură o asemenea vorbire. Trebuie să ai mare neplăcere, ca să uiți într-atăta de datoritiile tale.

Costică. — (Buimăcit.) — (În sine.) Ah! prea mult spune adevărul. Cătră Margareta.) Scumpa mea soție, iți cer iertare din toată inima. Dar' tu cunosci pe unchiul meu; voiesci ca noi să-l supărăm mai mult? voiesci, ca eu să împedec fericirea surorii mele? Partida este bună, nu e nimic de ȳis; unchiul meu 'l-a ales, cu atât mai bine; eată o sarcină mai puțin pentru tine și pentru mine.

Margareta. — Sē mergem mai departe; imi place, că iai lucrurile în bine; te laud, te admir. Dar' dă-mi voie să fac o reflexiune. Cine se va îngriji de pregătirile trebuincioase pentru o tineră ce se logodesce? Se va însărcina unchiul tēu? Ar fi aceasta cu cale, ar fi onest.

Costică. — Ai dreptate... Dar' mai avem timp; voiui mai vorbi.

Margareta. — Ascultă-mē. Tu o știi, eu iubesc pe Angelina. Această ingrătă n'ar merita ca eu să mē îngrijesc cătuși de puțin de ea; dar' în sfirșit, este soru-ta...

Costică. — Cum! tu numesci pe soru-mea o ingrătă! Pentru-ce?

Margareta. — Acum sē nu mai vorbim. Eu îi voi cere între patru ochi o explicare, și apoi...

Costică. — Nu; voesc să o știu.

Margareta. — Aibi răbdare, scumpul meu bărbat.

Costică. — (Cu multă căldură.) Nu; iți ȳic, că voesc să o știu acum.

Margareta. — Bine, dacă o voesci, o sē-ȳi împlinesc dorința.

Costică. — (În sine.) Cerule! Tremur mereu.

Margareta. — Soru-ta...

Costică. — Urmează.

Margareta. — Eu o cred prea mult de partida unchiului tēu.

Costică. — Pentru-ce?

Margareta. — Ea 'mi-a spus mie, mie însămi, că afacerile tale ar fi în neorînduială, și că...

Costică. — Afacerile mele în neorînduială!... Și o cređi?

Margareta. — Nu; dar' 'mi-a vorbit astfel, încât m'a făcut să cred, că ar avē bănuială, că eu aș fi fost cauza, sau cel puțin, că și eu aș fi contribuit la aceasta.

Costică. — Tu? Ea are bănueli de tine?

Margareta. — Nu te supăra, bărbate dragă. Eu vėđ prea bine, că ea nu judecă în toate mințile.

Costică. — (Cu pasiune.) Scumpa mea soție!

Margareta. — Nu te mahn. Cât despre mine, crede-mē, nici nu mē mai gāndesc. Totul vine dela el; unchiul tēu este cauza la toate.

Costică. — Ei; nu! unchiul meu nu are inimă rea.

Margareta. — Nu are el inimă rea! Dumneȳule! Există ceva mai rău pe lume ca el? Chiar cu ceva mai nainte nu m'a făcut să vėđ?... dar' îl iert. (Va urma.)

Fabula ca almanach.

(W. Hauff.)

În o frumoasă împărăție depărtată, despre care se spune că, în grădinile sale vecinice înfloritoare, soarele nici odată nu apune, domnia

dela început până astăzi regina Fantasia. Cu mâni pline împărția ea, de multe veacuri, fericirea cu abundență printre ai sei, și era iubită, onorată de toți, cari o cunoscneau. Dar' inima reginei era mai mare, decât sē poată rămēne cu binefaceriile sale în țeara ei; ea însăși în regala-i mândrie a eternei sale junețe, se coborî pe pământ; căci auzise că acolo trăiesc oameni, cari viața lor 'și-o petrec în serioșitate tristă, între ostenești și lucru. Acestora le aduse cele mai frumoase daruri ale ei, și de când frumoasa regină trecu preste câmpiile pământului, oamenii erau veseli la lucru, voioși în serioșitatea lor.

Și pe copiii sei, nu mai puțin frumoși și suavi decât regeasca lor mamă, 'i-a trimis ca să ferească oamenii. Odată reveni de pe pământ Fabula, flica cea mai mare a reginei. Mama descoperi, că fetița ei e mahnită, ba 'i-se părea, că ar fi și plâns.

— „Ce 'ȳi-e, scumpă Fabulă? — îi grăi regina; — „de când ai călătorit ești supărată și întristată; n'ai voi tu să-mi spui ce-ȳi lipsește?“

— „Ah! scumpă mamă!“ — răspuse Fabula, „eu de sigur nu tăceam așa multă vreme, de nu aș ști, că mahnirea mea e și a ta.“

— „Vorbesce numai, flică“, — o rugă frumoasa regină, — „întristarea e o peatră, care apasă pe cel singuratic, dar' doi ușor o înlătură din cale.“

Victor Anceanu, stud. de cl. VIII. 6. „Mai tânăna-ți încă odată“, duet de Ios. Hartmann Stuntz, cântat de dl Ioan Popu și Vasile Lăpușeanu. 7. „O fată tinăra pe patul morții“, poezie de D. Bolintineanu, declamată de d-șoara Maria Nasta. 8. „Curisarea“, humoresc, cetit de autorul Victor Anceanu, stud. de cl. VIII. 9. „Rândunica“ terțet, poezie de I. Nențescu melodie de I. Murășan, cântat de dl Ioan Popu, Clemente Barbul, stud. de cl. VIII și Alexandru Bohățel, stud. de cl. VII. 10. „Balcanul și Carpatul“, poezie de V. Alexandri, declamată de Aurel Drăgan, stud. de cl. V. 11. „Pregătirea oratorio mell op. il nuvo Mosé“ dell M. Rossini, quartet executat pe violon. I II și cello de Mihail Bohățel, stud. de cl. VI, Virgil Pop, stud. de cl. I, dl I. Pothorsky și Alexandru Bohățel, stud. de cl. VII. 12. „Vorbire de închidere“ rostită de Iuliu Bacociu, stud. de cl. VIII.

Episcopul cat. din Vespriș, Sighismund Kovács a murit în etate de 68 de ani.

Contele Ivan Draskovich, conducătorul noului partid opozițional din Croația, al partidului opoziției moderate cu ocaziunea unui banchet dat de membrii familiei sale noului partid fusionat, a dăruit pentru întemeierea unei societăți de jurnaliști și literați croați suma de 30.000 fl. v. a. și a promis, că va stăruia printre membrii aristocrației croate, ca fondul reuniunii să se sporească cât de iute și cât de tare.

Progrese. Ministerul de război și statul major german studiază un nou sistem de transport al trupelor, cari să permită a ascunde inimicului punctele de concentrare ale armatei. Acest nou sistem consistă în cheiuri de lemn și de trei, patru sute metri, cari pot fi transportate și puse într'un punct oare-care al liniei ferate în cinci, șase ore. În treizeci de ore se poate ridica cu acest sistem, întregul plan de concentrare al trupelor.

I-a programă

scoalei civile (private) de fete cu internat

„Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“ în Sibiu pe anul școlastic 1886/7.

Această programă e publicată de către directorul scoalei dl Dr. D. P. Barcianu și conține 1. un tractat despre „necesitatea înființării de scoale române pentru fete“ de Enea Hodoș și 2. sciri școlare. În următoarele reproducem întreg tractat d-lui E. Hodoș:

Necesitatea înființării de scoale române pentru fete.

Mult s'a vorbit și mult s'a scris, dacă nu la noi Români, la alte națiuni, despre influența ce o are creșterea femeii asupra societății omenești. Nu se va găsi însă nimeni, care, cunoscând însemnătatea femeii pentru societate, ar dice, că s'a vorbit și scris deajuns.

Nu 'mi-am propus din parte-mi altceva prin șirele aceste, decât numai a atrage mai mult atențiunea părinților asupra modului de a crește copiii, și prin aceasta a arăta necesitatea de a înființa institute de învățământ acomodate cerințelor timpului nostru.

Pe de ce merge este mai mult la iveală adevărul cuprins în frasa: „viitorul popoarelor este pus în mâna femeilor“. Avem înaintea ochilor nostri nenumărate exemple despre influența bună și rea, ce o exercită femeile asupra familiilor, și prin aceasta negreșit asupra națiunii și a întregii omenimii. In cutare familie femeia prin mintea și purtarea sa face dintr'un bărbat dispus spre lene sau alt păcat, un om cum se cade; în altă familie pe bărbatul cel mai muncitor și de omenie

tot ea îl face un nemernic de toate dăile. Când femeia, ca soție și mamă, nu scie să țină casa astfel, ca bărbatul său să găsească liniștea în zile bune și mângăierea în zile negre; când el scie înainte, că acolo, în casa lui, nu-l așteaptă pacea, inima iubitoare și ordinea în toate privințele, ci îl așteaptă lucruri contrare acestora, — atunci urmează oare-cum dela sine, ca el să-și dea toată silința de a se feri cât se poate de locul acela și a căuta aiurea, chiar și pe căi rătăcite, ceea-ce nu poate găsi acolo. Urma urmelor nu-i alta, decât nefericirea completă, o nefericire ce nu era tocmai greu de a se încungiura, de cumva femeia nu 'și-ar fi împlinit rău chemarea sa.

Pentru-ca femeile noastre să-și împlinească bine chemarea în familie și societate, ele nu mai au să fie privite ca și nise simple articole de lux, ci au să fie pregătite într'un mod serios și corespunzător. Fără pregătire sau și mai rău, cu o pregătire greșită, zadarnice rămân așteptările. Timpurile vechi vedem, că au comis o greșeală cu urmări cumplite prin aceea, că au neglijat aproape cu totul creșterea femeii; însă greșeala timpurilor nouă n'are să fie mai puțin cumplită în urmările sale, dacă femeia va fi împărțită de o falsă creștere.

Este adevărat de altă parte, că în multe țeri oamenii sunt departe încă de a se pătrunde de importanța instituțiilor de cultură. Pre lungă toate felurile de măsuri legislative, oamenii tot nu au ajuns să aibă o idee clară despre aceea, că averea și puterea națiunilor este condiționată de felul creșterii ce 'și-o însușește tinerimea în școli. De aceea nici starea școlarelor, atât de băieți, cât și de fete, nu poate fi înfloritoare. Și încă pentru școlarele de fete, știut este, că în toate țările au stat mai rău și decât cele de băieți; căci multă vreme sau au chiar lipsit cu totul, sau au fost considerate ca lucruri de tot secundare.

S'au ridicat, ce e drept, în timpurile de astăzi în țara noastră, ca și în altele, institute de tot felul, s'au ridicat institute anume pentru creșterea sexului femeiesc; dar, nu fără cuvânt, se afirmă pe toată diua în special despre aceste din urmă, că cele mai multe dintr'insele sunt foarte departe de a satisface cerințelor pedagogice.

Câte pensionate sunt, unde se dă elevelor numai un lustru oare-care de cunoștințe, învățând din toate obiectele câte ceva, sau în prima linie din muzică și vre-o limbă străină, franceza mai ales. Resultatul creșterii ușurate din atari pensionate îl putem vedea în acele femei tinere, străine sau și române, pline de iluziuni și aspirațiuni nesănătoase, despre care suntem ca și siguri, că au să aducă cu sine ruină în familia ce o formează. Decât așa creștere, fără îndoială e mai bine lipsa totală a ori-și-ce creșteri. Vina cu toate aceste nu o poartă numai pensionatele ca atare! o poartă în mare parte și părinții, care nu au idee despre educațiune și despre scopul școlii. Domnesc încă și acum la mulți dintrînșii ideea de a da o deosebită însemnătate muzicii, fără să mai cerceteze după gradul de aplecare ce-l au copiii lor pentru arta aceasta și după progresul făcut. Tot asemenea stă lucrul cu alte obiecte de învățământ. Se întâmplă, că eleve, care ar înainta cu tolos în obiecte neapărat trebuincioase, sunt incurcate cu lucruri pentru ele la toată întâmplarea secundare. Părinții sunt gata totdeauna să jertfească pentru copii muncind toată viața, — la urmă prea adesea se aleg cu bani risipiți și puteri risipite.

În chipul acesta ușor ne putem explica: pentru-ce există ori unde în lumea civilizată femei, care nu știu să-și găsească ocupațiune și sufer de boala uritului; femei, care fiind puțin dispuse spre căsnicie, le vedem cuprinse mai la tot pasul de capriții și vanități. Ne explicăm cusa cum de o femeie nu poate afla modul de a încungiura acele rătăcir, unde este condusă de nesciința sa și cum de o soție nu înțelege, că o vanitate de a sa costă o parte din viața bărbatului său. Mintea ei nu poate cuprinde nici odată: de ce oare un lucru sau altul ar pute să dispacă

mai găsești la ei nici iubire, nici o scântee de încredere. Ah! Ce bine o au frații mei, visurile, voioși și ușor saltă ei pe pământ, nu întreabă după acei bărbați înțelepți, caută pe oamenii ațipiți, și le țes și le deping lucruri, ce inima fericesce și ochiul veselesce!

— „Frații tăi sunt sprinteni“, dîse regina, „și tu, favorita mea, n'ai nici o cauză, de a-i invidia. Pe acei păzitori îi cunosc altfel prea bine; oamenii nu au chiar nedreptate de a-i dispune; venia câte un spulberat sodal prefăcându-se că ar veni drept din imperul meu, deși el cel mult de pe un deal se uita la noi.“

— „Dar' pentru-ce lasă ei să experiez eu chiar resplata aceasta, fiica ta proprie?“ se plânse Fabula. „Ah! de ai scî, câte rele 'mi-au făcut; mă tractează ca și pe o vergură bătrână și mă amenință, a nu mă mai lăsa nici în lăuntru.“

— „Cum, fata mea, a nu te lăsa să mai intri?“ exclamă regina și mânia îi mări se roșeața feții. „Dar' ved de deja de unde se nasc aceste: reuțicioasa matusă ne-a defăimat!“

— „Moda? E cu neputință!“ exclamă Fabula. „Ea era totdeauna așa prietenoasă.“

— „O! Eu o cunosc pe falsă“, răspuse regina, „dar' în butul ei, o mai încearcă, fiica mea; cine vrea să facă lucruri bune, nu 'i-e permis să odihnească.“ (Va urma.)

sofului său, după-ce ei îi face plăcere. Și câte nu sînt femeile de felul acesta, care din lipsa desvoltării caracterului, nu pot să privească lucrurile din lume așa, ca să le înțeleagă!

Cum se ese apoi din copii oameni iubitori de muncă și de ordine, modesti și morali, dacă ei au înaintea ochilor exemple de indiviți lipsiți de așa calități?

Cum se cunoască și se țină la obiceiurile naționale, dacă în familie domnesc obiceiuri străine firei noastre?

Și cum se învețe a-și iubi limba maternă, când tocmai obiceiul părinților de a folosi în conversare o limbă străină îi demoralizează? sau când copiii chiar înainte de a ajunge vîrsta pentru a pute cerceta școala, sînt încredințați pe mâni de guvernante și bone cu scopul, ca de mici încă să mai învețe cel puțin o limbă pre lungă cea a mamei. — Și în multe familii din clasa mai cultă se petrece lucrul acesta opus tuturor regulilor pedagogiei. Astfel femeia, în loc să se vină în ajutorul școlii, care are a întîmpina multe greutăți, de multe-ori îi pune pedeci ce poate nu le mai învinge nici o putere omenească.

Vorbînd despre superficialitatea cunoștințelor câștigate în pensionate de fete, nu înțelege nimeni, că școala are să crească din eleve femei de sciință. Fie-cine însă va pretinde, ca elevele să aibă neapărat cunoștințele fundamentale despre lumea materială, spirituală și morală și încă în așa mod câștigate, ca ele să simțească în sine înclinarea de a progresa și a se perfecționa mai departe și după terminarea studiilor. În ori-și-ce școală educațiunea prin instrucțiune se le lumineze spiritul, să le desvolte judecata și să le formeze inima.

Spre acest scop este de prisos, ca elevele să fie încărcate și cu studii ce nu le aduc aproape nici un folos, și de care în viața lor nu vor avea trebuință. Cu atât mai virtos, că locul acestora îl pot ocupa foarte bine lucrurile de gospodărie, care și de altcum sînt prea scăpate din vedere fiind privite din unele părți ca puțin potrivite pentru femeile ce au să formeze cândva clasa cea de frunte. Trebuie să accentuăm însă cât mai des lucrurile de gospodărie, până-ce admitem, că sfera de activitate a femeii rămâne familia, și că prin urmare pentru aceasta trebuie să fie pregătita mai ales. Acolo își are ea rolul său frumos, mare și greu; ear' rolul acesta nu poate fi lăsat pe mâni străine și necompetente, fără prospectul de a ne înimici.

În sfîrșit se scie, că institutele străine, chiar dacă ar corespunde tuturor cerințelor pedagogice și ar fi nise modele de perfecțiune, cu toate aceste pentru noi Români au marel neajuns, că nu ne pot da o creștere așa cum noi o voim, o creștere în limba noastră națională.

Este așa dar' și mai mare datoria de a ne îngriji cât mai serios de educațiunea fiicelor române. (Va urma.)

Diplomatic.

(De X. Y. Z. din „Neue Freie Presse“ Nr. 8097. (Urmare.)

De aici se deduce una de sine, că un diplomat, dacă vrea să corespundă cerințelor de astăzi, trebuie să poseadă nu un mic talent de actor. Cum ar pute el fără talentul acesta, fără o tehnică destul de bine desvoltată de actor să corespundă schimbării eterne a costumelor și caracterelor? Mai nainte avea să se desvolte numai într-o parte, el putea să-și facă de natura sa a doua fineță, curtoasie și șic. Astăzi trebuie el însă să priceapă, de a deveni pe comandă un altceva: când un curțisan, când un mojie, un ânger și îndată pe asta de a fi un mojie. Schimbarea trebuie să se facă în clipeală, ca la un actor al rolurilor renumite de caractere, care se reprezintă publicului. Să presupunem, că consilierul Jonin nu s'a trimis în Bulgaria ca un vauvau diplomatic, ci cu porunca, de a îndupleca pe principele cu bunătațe. El îndată ar fi înțesut jertfa sa în nenumărate „deoare-ce“ și „așa se dicen“ și 'i-ar fi distribuit în abundență complimente, laude, măguliri, lucind ca firele de aur și argint în țesătură de mătăasă. De luăm, că în moment, poate încă în decursul audienței, ar fi venit contra-poruncă din Petersburg, poate un telegram cam cu conținutul acesta: „ar fi prost, injurii verbale sînt dorite“ — cum ar pute diplomatul fără un talent remarcabil de actor să schimbe în clipeală masea, cum ar fi el în stare, de a încreți fruntea de odată înaintea tot aceluiași principe, care a fost ca un tată al poporului, un om al statului de categoria primă și prudentă singură, de a înfățișa schime de mînie din ochi și de a numi pe principele un om nemulțumitor, un seducător al poporului, un strengar, în deobște un om de nimică!

Întru adevăr, de a fi un diplomat bun, trebuie de a fi în zilele de astăzi un actor minunat și poate ar fi actorii cei mai buni diplomați. Un principe barbar vedu în Roma în timpurile lui Nero, pe un pantomim foarte iscusit și îl ceru dela împăratul în dar, căci la petrecări cu popoare, a căror limbă el nu o pricepe, 'i-ar fi artistul de cel mai mare folos. Aceea se cheamă, că principele voia să întrebunțeze pe pantomimul ca un fel de talmaciu și diplomat. În opul cel vechiu al lui Abraham Wicquefort: *L'Ambassadeur et ses fonctions* (1730) stă aici în capitolul întâiu, că un diplomat trebuie să fie și puțin actor, un *grand personnage de théâtre*. Așa a fost de de mult, că în serviciul diplomatic era necesar numai decât oareși-care perfecțiune mimică, o mișcare extraordinară a masculaturii feței, o dominație virtuoasă a fisionomie. Nu mai rămăsese, cum s'a dîs deja, putința artistică a diplomatului cam unilaterală. Bocala fineței și curtuasiei îi servia pentru toate casurile. Dar' Frideric-cel-Mare cerea mai mult, cerea dela re-

presentanții sei o scală bogată a expresiei mimice. Corespondența sa politică este foarte bogată de exemple în astă privință. Când după întronisarea sa voia să câștige deodată amicitia Angliei și Franciei, și să scie, care din amîndou statele 'i-a oferi cele mai mari foloase, trimise el pe contele Trucksess la Londra și pe colonelul de Camas la Versailles. Trucksess avea să aducă regelui Angliei asigurarea amicitiei nedefinibile personale, înaintea ministrilor de a fi cu mare bunăvoință, mai ales însă de a expune trimiterea lui Camas ca un cas extraordinar. „Cu o expresie de gelosie“ — stă în instrucție — „aveți să diceți, că acest Camas posedă încrederea mea toată și nu s'a dus la Francia numai spre a înșira mărgele.“ Camas însă avea să înnegrească puțin pe regele tinăr prusesc, să vorbească de fineța lui iute și pasionată, și juvenală, care ar fi în stare să pună în flacări Europa întreagă, pe care e mai bine de a-l avé de amic ca de inimic, în urmă a oferi palmă pentru palmă, adevăr pentru adevăr. Mai târziu sfătuieste odată în decursul prim sile-sian regele ambasadorului francez, ca spre a în-vêța pe colega seu englezesc, să părăsească cortul seu cu o față tristă, ca un om, căruia 'i-se vede, că n'a ajuns nimica, și nenumărate sînt casurile, unde recomandă el diplomaților sei manieri seducătoare, ca „cajolirea“, „amusiarea“, „chipotirea“. Dar' câte odată trebuie să vorbească și ei mai aspru, ca bărbați, cari au dinapoia lor o sută de mii de baionete. Technica mimice diplomatice se lățește vizibil: surisul fin pe buze nu mai ajunge, diplomatul trebuie să scie să privească câte odată și foarte smerit, de a juca pe mîni-olul, gelosul, în scurt, trebuie să fie un actor iscusit. (Va urma.)

Pentru cei nenorociți prin apă și foc.

Transport din numărul 134: 467.82 195.

Prin colecta d-nului Macaveiu Bârsan, paroh în Șasa, protopresbiteratul Lupșei, au încurs dela următorii: Macaveiu Bârsan, paroh 20 cr.; Dimitrie Giurgiu, jude com. 20 cr.; Nicolae Ilentea 20 cr.; Teresia Bârsan 10 cr.; Ioan Nicoara 10 cr.; Iacob Ciocă 10 cr.; Petru Gordița 10 cr.; Ignat Bârsan 10 cr.; Pavel Purda 10 cr.; Ioan Roman 1. Petru 10 cr.; Petru Bârsan 1. Michail 10 cr.; Ioan Bârsan 1. Gligore 20 cr.; Nicolae Buta Bârsan 10 cr.; Ioan Cuc 5 cr.; Todora Brăda 1. Antone 20 cr.; George Re-bulea 10 cr.; Gavrilă Puiu 10 cr.; Ilie Mateiu 10 cr.; Ioan Mateiu al Oani 20 cr.; Simion Ianc 1. Michail 10 cr.; Ioan Moc 10 cr.; Ioan Rața 10 cr.; George Mohău 10 cr.; Vasile Cimon 5 cr.; Vasile Spulbea 10 cr.; Petru Șov 10 cr.; Vasile Ianc 10 cr.; Todor Scânciu 10 cr.; Ioan Cabulea 20 cr.; Ioan Cloșca 10 cr.; Maria Roman 5 cr.; Maria Prața 5 cr.; Maria Bârsan 4 cr.; Todora Roman 2 cr.; Ioana Holobuț 2 cr.; Ana Ioanaș 8 cr.; Sava Brăda 1. Dimitrie 4 cr.; Varvara Ciocă 4 cr.; Rusalina Dumitraș 4 cr.; Varnava Ioanaș 10 cr. — Suma: 4.13 —

Suma . 471.95 195.

Contribuiri primesce

Administrația giarului „Tribuna“.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Cracovia, 1 Iulie n. Plecarea părechii moștenitoare de tron a urmat adi dimineață între aclamațiuni entusiasmte. Prințesa de coroană plecă la Viena, principele de coroană la Tarnow.

Roma, 1 Iulie n. Camera. Mancini se întrepune pentru creditul african și dice, că Abissinia trebuie silită să se supună. Crispi declară, că în Europa nu există nimic din ce s'ar pute concluda un război, chiar și cestiunea bulgară se va rezolva, după-cum se crede, în mod pacinic. După aceste s'a acordat creditul.

Londra, 1 Iulie n. Casa de jos a acceptat propunerea pentru încheierea desbaterii asupra raportului privitor la billul penal iric. Parnelli și maiortatea Gladstonianilor au părăsit sala. Raportul s'a acceptat fără desbatere și fără votisare.

Schmith declară, că regina a ratificat convenția, ear' Sultanul a cerut termin de cugetare și s'a deobligat a nu ratifica convenția mai nainte de acel termin.

Constantinopol, 1 Iulie n. Poarta a cerut dela Anglia o nouă aminare pentru ratificarea convenției privitoare la Egipt.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

- 14 Iulie a. c. imobilele lui Paul Duptza de către judecătoria cerc. din Vinga.
- 14 Iulie a. c. imobilele lui Teodor Mătye de către tribunalul reg. din Cluj.
- 6 Iulie a. c. imobilele lui Nicolae Sarkadi de către judecătoria cerc. din Macău.
- 24 August a. c. imobilele lui Simon Spack și soți, de către tribunalul reg. din Sibiu, în comuna Vereșmort.
- 22 Iulie a. c. imobilele lui Stefan Novac și soția, de către tribunalul reg. din Timișoara, în comuna Receaș.
- 14 Iulie a. c. imobilele lui Iosif Hoffmann de către tribunalul reg. din B.-Giula.

Extrase bisericesci-scolare.

Posturi vacante.

- Un post de capelan pe lungă nepu-tinciosul paroh gr.-or. din parochia de cl. III. Rucăr, protopresbiteratul Făgărașului (Archi-dieceasă). Emolumentele sunt: Jumătate din toate venitele parohiei, cari, compute la olaltă, dau suma de 200 fl. v. a. — A se adresa până în 30 Iulie st. n. a. c. la administratorul proto-presbiteratului: Iuliu Dan, în Făgăraș.
- Un post de paroh gr.-or. în parochia de cl. III Ineu, protopresbiteratul Solnocului (Archi-dieceasă). Emolumentele sunt: O merță de cucuruz nesfărmat dela 100 familii à 50 cr.: 50 fl.; dela 100 familii o ți de lucru cu palmile à 20 cr.: 20 fl.; folosința cimiterului în mărime de 605 □ à 3 fl. anualiter; stolele usitate, cari calculate după calculul mediu a lor 5 ani din urmă, dau un venit anual de 31 fl. 20 cr., preste tot: suma de 104 fl. 20 cr. — A se adresa până în 30 Iulie st. n. a. c. la protopresbiterul gr.-or. al tractului Solnocului: S. Cupșa în Cupșeni.

Economie.

Starea recoltelor în străinătate. Scirile primite din Francia, constată că temperatura este foarte favorabilă și că spicul grâului a legat în condițiunile cele mai satisfăcătoare. Aceea ce im-poartă acum de a se sci, și care îngrijesce pe agricultorii francezi, este rezultatul grăuntelui,

adecă cuantitatea și calitatea, asupra cărora sunt fel de fel de coniecturi.

În Englitera recolta se arată până acum favorabilă; în Germania s'au constatat câteva plângeri; cât despre America după cele din urmă avisuri, recolta grâului de iarnă va fi de 180 milioane bușele, aproape adecă cu 25 milioane inferioară aceleia din 1886; recolta grâului de primăvară va fi din contră superioară aceleia din anul trecut astfel, că totalul va rămâne cu 15 milioane bușele mai jos de recolta anului 1886.

În Rusia scirile în privința recoltelor sunt până acum bune.

Principalul eveniment al săptămânii a fost brusca și considerabila scădere din America. Variațiuni de cursuri violente au fost mai cu seamă la Chicago, unde scăderea a atins în câteva minute până la 20 la sută din valoarea mărfii. Aceste mișcări sunt făcute pentru a des-orienta opiniunea în Europa și se datoresce sistemului așa numit *marginings*, care s'a stabilit în bursele americane: un fel de joc pe diferențe, care dela unul la altul se ajunge la acele mișcări de urcare și scădere, care surprinde prin întin-derea lor pe toți aceia ce nu-și explică lucrul.

Têrgurile franceze au arătat mult calm săptămâna aceasta. Timpul frumos ameliorând situațiunea recoltelor a modificat puțin dispozi-țiunile detentorilor și s'a observat mai multe locuri o scădere la grăuri: 50 bani până 1 franc.

La Marsilia cumpărătorii au devenit mai rari și prețurile grânelor au dat înapoi cu 50 cen-time. Stockul în dockuri este de 170.000 cuintale, în augmentare cu 25.000 cuintale.

La Bordeaux grâul francez a scăzut și acolo cu 1 fr., plătindu-se fr. 20 pentru 80 de chilo; grăurile roșii de iarnă de America se ofer pe același preț. La Havre și în porturile dela Nord afacerile au fost aproape nule.

În Ungaria grâul e satisfăcător pe stânga Dunării. La dreapta Dunării se speră în o recoltă mijlocie. În Transilvania grâul a început să înflorească, recolta va fi mijlocie. Grâul dis-ponibil se vinde la Pesta cu fl. 7.88—7.93; pre-dat în Iunie fl. 7.97; la toamnă fl. 7.89.

Ovêșul promite o recoltă bună. Prețul cu care s'a vândut la Pesta este de fl. 5.67 pre-dat la toamnă. Porumbul mai pretutindenii este slab: a suferit de ploi și inundațiuni. Porumbul pre-dat

în Iulie — August cotează fl. 5.61—5.62; în Maiu și Iunie 1887 fl. 5.63.

Têrgul din Viena în fine acuză următoarele prețuri: Grâu fl. 9.20; ovêș fl. 6.04; porumb pre-dat în Maiu — Iunie 1887 fl. 5.93 până la 5.96; Iunie — August fl. 5.88—5.90.

Rapița pre-dată August — Septemvrie fl. 12.65—75. (C. F.)

Têrgul de rimători în Steinbruch. În 30 Iunie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri 48.½ cr. până 49.— cr., de mijloc 48.½ cr. până 49.— cr., ușori 48.½ cr. până 49.½ cr., marfă țerănească, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., ușoară 48.— cr. până 49.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 49.— cr. până 49.½ cr., transito de mijloc 49.½ cr. până 50.— cr., transito ușori 49.½ cr. până 50.— cr., în-grășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4½ cumpenți la gară.

Cursul pieței din Sibiu

din 1 Iulie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.65	vând.	8.68
Lire turcesci	"	11.30	"	11.35
Imperiali	"	10.30	"	10.35
Ruble rusesci	"	1.12	"	1.13

Bursa de București.

29 Iunie — 4 oare p. m.	Casa	Ultim
Renta rom. per 1875 5½%	—	—
Renta română amort. 5½%	—	—
(Schuldverschreib.)	—	—
Oblig. de Stat. C. F. R. 6½%	—	—
Renta rom. (Rur. conv.) 6½%	87.7½	—
Împrumutul Municipal 5½%	—	—
Scrisuri func. rurale 7½%	—	—
Scrisuri func. rurale 5½%	—	—
Idem urbane 7½%	—	—
" 6½%	—	—
" 5½%	—	—
Banca Naț. (500 lei v. s. intr.)	—	1034.—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei v. s.)	—	234.235
Soc. de Asig. Naț. (200 lei v. s.)	—	—
S. cred. mob. r. (350 lei v. s.)	—	—
Soc. r. de con. (250 lei v. s.)	—	—
Oblig. Casei Pensiuilor	—	—
Agio	15.30	15. 35

Schimb

Londra 3 luni	25.30	—
" cek	25.40	—
Paris 3 luni	100.05	—
" cek	100.75	—
Berlin 3 luni	123.85	—
" cek	124.75	—
Viena	2.½	—
Agio	15.30	—

Bursa de Budapesta

din 30 Iunie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6½%	102.—
" " " 4½%	87.90
" " " 5½%	151.50
Împrumutul căilor ferate ung.	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " bănățene-timișene	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	121.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.75
Renta de hârtie austriacă	81.—
" " argint austriacă	82.30
" " aur austriacă	112.50
Losurile austr. din 1860	136.75
Acțiunile băncii austro-ungare	832.—
" " de credit ung.	285 —
" " " austr.	282.10
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	102.—
Galbeni împărătesci	5.92
Napoleon-d'ori	10.03
Mărci 100 imp. germane	62.15
Londra 10 Livres sterlingi	126.60

Bursa de Viena

din 30 Iunie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6½%	102.05
" " " 4½%	87.95
" " " 5½%	151.75
Împrumutul căilor ferate ung.	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.60
Bonuri rurale ung.	104.70
" " " cu cl. de sortare	104.40
" " " bănățene-timișene	104.60
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.40
" " " transilvane	104.70
" " " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.10
Împrumut cu premiu ung.	122 —
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.75
Rentă de hârtie austriacă	81.25
" " argint austriacă	82.45
Rentă de aur austriacă	112.85
Losuri austr. din 1860	136.75
Acțiunile băncii austro-ungare	834 —
" " de credit ung.	285.50
" " " austr.	282.20
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.95
Napoleon-d'ori	10.03½
Mărci 100 imp. germane	62.20
Londra 10 Livres sterlingi	126.60

Librăria

Henric Zeidner,

têrgul grâului Nr. 554 în Brașov,

se recomandă cu asortimentul lor bine provădit cu cărți, musicalii, charte geografice, globuri, produse de arte, tablouri, reviste, foi periodice și diare. Cele ce nu se află la dispoziție, se comandă în timpul cel mai scurt, ori-unde s'ar afla, cu prețul fix original. Deasemenea posed material abundent pentru scris și desemn. Marfă bună, prețuri moderate.

Comandele făcute de dinafară se efectuează prompt prelângă rabate corespunzătoare.

Totodată atragem atențiunea onor. public binevoitor asupra edițiunilor următoare apărute:

Basmele Românilor, Nr. 1—12 à	—02
Budiu Paul, profesor gimnasial: Curs de limba maghiară pentru scoalele gimnasiale, reale inferioare, pedagogice, și pentru privați, prelucrată după Tôpler, metoda lui Ahn, legat 1.— broș.	—90
Cântece de Irođi la nascerea Domnului, împreunate cu câteva cântări naționale	—10
Dogariu D. și Dariu I.: Aritmetică. Exerciții practice cu numerii dela 1—100 după sistemul decadic pentru începătorii din anul I. și II. de scoală. Edițiunea II. revădută, corectată și înăvuțită	—30
— Aritmetică. Exerciții practice cu numerii dela 1—1000 pentru începătorii din anul al treilea. Edițiunea II. revădută, corectată și înăvuțită (sub tipar)	—20
Dogariu D.: Aritmetică. Cele patru operațiuni fundamentale cu numerii întregi de o numire, cu numerii decimali și cu numerii de mai multe numere	—35
Dariu I.: Aritmetică, pentru anii din urmă ai scoalei primare	—45
Dariu I.: Arion sau culegere de 187 cântări naționale, ediția a II. cu 16 ilustrațiuni, legat. à —40, broș. à	—30
— Micul rugător	—10
— Micul cântăreț în biserică	—10
Dorca: limba germană, legat	—50
D. Făgărășan & S. Moldovan, profesori: Geografia pentru scoalele populare române, legat à —35 broș. à	—30
Filipescu Iulian: Chemia anorganică, lucrată pe basa teoriilor mai nouă și întocmită pentru scoalele medii cu figuri în text	—80
D. Făgărășan & S. Moldovan: Geografia pentru scoalele medii, prelucrată pe basa planului ministerial mai nou, după D. Laky. Tomul I. Ungaria și țerile dimpregiurul Mării-Mediterane 1886, legat 1.40, broșurat	1.20
Hințescu I. C.: Bucătăreasa națională, carte de bucate a bucătăriei române, franceze, germane și maghiare, cu 1465 de rețete (fl. 3.—) acum numai	—80
— Cântece de Irođi; broșurat, edițiunea II.	—10
— Întemplierile lui Păcală, o istorioară veselă în 25 capuri	—10
— Pășunile mult cercatei Griselde, istorioară morală prea întresantă	—10

Succesor al librăriei

[311] 12

H. Dressnandt,

têrgul grâului Nr. 556 în Brașov,

Lengeru I.: Despre metri în poeziile lirice ale lui Horațiu	—40
Moianu George, învățător: Economia Câmpului și grădinăritul pentru scoalele populare, cu mai multe ilustrațiuni	—25
Moldovan S.: Istoria Ungariei, în legătură cu istoria universală pentru scoalele populare	—26
Pop Nicolau Dr.: Geografia Ungariei și elemente din geografia generală pentru scoalele populare. Edițiunea 6-a cu charta Ungariei	—35
— Istoria Ungariei și elementele din istoria generală pentru scoalele populare. Edițiunea 8-a	—25
— Elemente de istorie și geografie pentru clasele gimnasiale și reale inferioare. Evul mediu	—45
— Schiță din privirea Brașovului cu privire specială la Români	—25
Tacit I. Corneliu: Gramatica latină, teoretică și practică cu vocabular, partea I-ă, formele regulate pentru clasa I-ă gimnasială	1.—
— Partea II. forma neregulată pentru clasa II. gimnasială	1.—
Brandner A.: Elena, Polca franțaise p. Pfte.	—35
Paba F. Z.: Potpourii din melodii naționale române p. Pfte.	—70
— Concordia-Vals p. Pfte.	—50
— Victoria-Quadril p. Pfte.	—40
— Harmoniu-Quadril p. Pfte.	—40
Ivanovici: Valurile Dunării, Vals p. Pfte.	—90
— Valurile Dunării, Vals p. Cant cu Pfte.	—90

Prospectul Brașovului, privit de pe Belvedere și litografiă în colori după fotografie	—20
Fotografii din Brașov, Cabinet	—50
Posa lui Andreiu Baron de Șaguna, Archiepiscop și Metropolit al Românilor gr.-or. din Transilvania și Ungaria etc. 57/41 cm.	—40